

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Φεβρουαρίου 1999

για το πρόγραμμα σταθερότητας της Ιταλίας 1999-2001

(1999/C 68/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Ύστερα από διαβούλευση με την οικονομική και δημοσιονομική επιτροπή,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΓΝΩΜΗ:

Στις 8 Φεβρουαρίου 1999, το Συμβούλιο εξέτασε το πρόγραμμα σταθερότητας της Ιταλίας, το οποίο καλύπτει την περίοδο 1999-2001. Το Συμβούλιο σημειώνει ότι, οι στόχοι του προγράμματος σταθερότητας της Ιταλίας προσανατολίζονται προς τις απαιτήσεις του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Το Συμβούλιο σημειώνει ότι το πρόγραμμα, το οποίο αποτέλεσε τη βάση για το δημοσιονομικό νόμο του 1999 που συμφωνήθηκε από την ιταλική κυβέρνηση και εγκρίθηκε από το Ιταλικό Κοινοβούλιο βασίζεται σε μακροοικονομικές προβλέψεις που έγιναν εδώ και περισσότερο από πέντε μήνες. Οι ιταλικές αρχές θα αναθεωρήσουν τις προβλέψεις αυτές, υπό το φως των τελευταίων εξελίξεων, με την ευκαιρία της εκπόνησης του νέου τριετούς δημοσιονομικού σχεδίου (2000-2002) το οποίο θα υποβληθεί τον Μάιο. Η πιθανότερη συνέπεια της αναθεώρησης αυτής θα είναι η πρόβλεψη οικονομικής αύξησης μικρότερης του αναμενόμενου, τουλάχιστον για το 1999, και χαμηλότερα επιτόκια.

Το Συμβούλιο σημειώνει με ικανοποίηση ότι, παρά τις αναθεωρήσεις αυτές, η ιταλική κυβέρνηση προτίθεται να ενισχύσει την πρόοδο που επιτεύχθηκε στα δημόσια οικονομικά κατά τα τελευταία έτη. Τούτο ενδέχεται να επηρεάσει τη σύνθεση του ελλείμματος μεταξύ εσόδων και δαπανών,

αλλά η ιταλική κυβέρνηση παραμένει αφοσιωμένη στο γενικό στόχο, και ειδικότερα στη μείωση του ελλείμματος του ευρύτερου δημόσιου τομέα κατά περίπου μισή ποσοστιαία μονάδα του ΑΕγχΠ ετησίως, ώστε να φτάσει στο 1 % του ΑΕγχΠ το 2001. Επιδιώκεται η σταθερή μείωση του δείκτη δημόσιου χρέους σε σχέση με το ΑΕγχΠ ώστε να φτάσει στο επίπεδο του 107 % του ΑΕγχΠ το 2001. Οι στόχοι αυτοί ευθυγραμμίζονται με τη σύσταση του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας⁽²⁾. Πάντως, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι το πρόγραμμα σταθερότητας βασίζεται στο ίδιο μακροοικονομικό πλαίσιο με το έγγραφο για τον οικονομικό και δημοσιονομικό προγραμματισμό 1999-2001 (DPEF), που υποβλήθηκε τον Μάιο 1998. Το πλαίσιο αυτό φαίνεται τώρα σαφώς υπερβολικά αισιόδοξο όσον αφορά την οικονομική αύξηση κατά τα πρώτα χρόνια του προγράμματος.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι, η στρατηγική δημοσιονομικής εξυγίανσης που υποβάλλεται στο πρόγραμμα, με βάση τη σταθεροποίηση του πρωτογενούς πλεονάσματος σε υψηλό επίπεδο (5,5 % του ΑΕγχΠ) και τη μείωση των τρεχουσών δαπανών ως ποσοστό του ΑΕγχΠ, παράλληλα με κάποια ελάφρυνση του φορολογικού βάρους και επέκταση των δαπανών παγίου κεφαλαίου, στρέφεται προς τη σωστή κατεύθυνση, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης πρόωξης της οικονομικής αύξησης και της απασχόλησης στην Ιταλία. Η στρατηγική ευθυγραμμίζεται με την ανακοίνωση της ιταλικής κυβέρνησης του Απριλίου του 1998, για μείωση του δημόσιου ελλείμματος στο 1 % του ΑΕγχΠ το 2001, διατήρηση του πρωτογενούς πλεονάσματος έως το 2001 σε επίπεδο άνω του 5,5 % του ΑΕγχΠ και μείωση του χρέους σε επίπεδο κάτω του 100 % του ΑΕγχΠ το 2003. Το Συμβούλιο ενθαρρύνει την ιταλική κυβέρνηση να εξακολουθήσει με αποφασιστικότητα την επιδίωξη των στόχων αυτών.

Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στο δημοσιονομικό νόμο για το 1999 φαίνεται να συνάδουν εν γένει με τη συνολική δημοσιονομική στρατηγική. Ωστόσο, το Συμβούλιο σημειώνει ότι υπάρχουν κίνδυνοι να μην επιτευχθεί ο στόχος περιορισμού του ελλείμματος στο 2 % του ΑΕγχΠ για το 1999, ιδίως λόγω του ότι η οικονομική αύξηση θα είναι χαμηλότερη της προβλεφθείσας, πράγμα που επηρέασε

(1) ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.

(2) ΕΕ L 200 της 16.1.1998, σ. 34.

επίσης αρνητικά και το αποτέλεσμα του 1998 όσον αφορά το έλλειμμα. Στην περίπτωση αυτή, το αποτέλεσμα του 1999 θα έχει αρνητικό αντίκτυπο στα επόμενα δύο έτη. Έτσι, η επίτευξη του στόχου του 1% του ΑΕγχΠ το 2001 ενδέχεται να απαιτήσει πρόσθετα διορθωτικά μέτρα σε κλίμακα μεγαλύτερη από αυτή που προβλέπεται στο πρόγραμμα. Το Συμβούλιο υποδέχεται ευνοϊκά τη δέσμευση της ιταλικής κυβέρνησης να λάβει αυτά τα πρόσθετα μέτρα, εφόσον χρειασθεί.

Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι, εκτός από τη διατήρηση υψηλού πρωτογενούς πλεονάσματος, η Ιταλία θα πρέπει να επωφεληθεί όλων των ευκαιριών προκειμένου να επιτύχει ταχύτερη μείωση του δείκτη του χρέους. Προς τούτο, το Συμβούλιο θεωρεί ότι, οι τυχόν πρόσθετες δημοσιονομικές εξοικονομήσεις που θα προέλθουν από πληρωμές τόκων χαμηλότερες του αναμενομένου στο πρόγραμμα, θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να επιβεβαιωθούν και, ενδεχομένως, να καταστούν πιο αυστηροί οι αναγγελθέντες δημοσιονομικοί στόχοι, ακόμη και στην περίπτωση ενός σεναρίου ασθενέστερης οικονομικής αύξησης. Δεδομένου, όμως, ότι, η δυναμική του χρέους είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη στις επιδόσεις όσον αφορά την οικονομική αύξηση, οι αρνητικές επιπτώσεις της ασθενέστερης οικονομικής αύξησης θα πρέπει να περιοριστούν όσο το δυνατόν περισσότερο, ιδίως μέσω της μεγαλύτερης συνεισφοράς των εσόδων από τις ιδιωτικοποιήσεις. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο καλεί την ιταλική κυβέρνηση να επιταχύνει την εφαρμογή των σχεδίων της για ιδιωτικοποιήσεις.

Το Συμβούλιο σημειώνει ότι, η ιταλική κυβέρνηση στοχεύει στη σταθεροποίηση των συνταξιοδοτικών δαπανών ως ποσοστό του ΑΕγχΠ κατά τα έτη που καλύπτονται από το πρόγραμμα. Η δέσμευση για θέσπιση διορθωτικών μέτρων σε περίπτωση εντοπισμού απροσδόκητων παρεκκλίσεων από τις προβλέψεις, είναι ιδιαίτερα ευπρόσδεκτη, δεδομένου ότι οι τρέχουσες εξελίξεις όσον αφορά τις συνταξιοδοτικές δαπάνες δημιουργούν κάποιους λόγους ανησυχίας. Επιπλέον, το Συμβούλιο υπογραμμίζει, ότι, η αναμενόμενη αύξηση του δείκτη των συνταξιοδοτικών δαπανών σε σχέση με το ΑΕγχΠ μετά το 2003, θα αποδυναμώσει τη μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική θέση της Κυβέρνησης. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο ενθαρρύνει τις ιταλικές αρχές να προβούν σε εκ νέου αξιολόγηση της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού συστήματος.

Το Συμβούλιο σημειώνει ότι, ο προβλεπόμενος μεσοπρόθεσμος στόχος για έλλειμμα 1% του ΑΕγχΠ το 2001 θα επιτρέψει στην Ιταλία, σε περίπτωση φυσιολογικής κυκλικής επιβράδυνσης, να αφήσει τους αυτόματους σταθεροποιητές να λειτουργήσουν χωρίς να υπάρχει μεγάλος κίνδυνος υπέρβασης της τιμής αναφοράς του 3% του ΑΕγχΠ. Κατ' αυτή την έννοια, εθυγραμμίζεται με τις απαιτήσεις του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Πάντως, συνιστάται να υπάρξει χαμηλότερο έλλειμμα, ιδίως προκειμένου να επιταχυνθεί η μείωση του δείκτη του χρέους. Το Συμβούλιο σημειώνει επίσης ότι, πρόθεση της Ιταλίας είναι να πληροί πλήρως τις απαιτήσεις αυτές έως το έτος 2002.

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Φεβρουαρίου 1999

για το πρόγραμμα σταθερότητας της Πορτογαλίας, 1999-2002

(1999/C 68/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΓΝΩΜΗ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφο 1 και 2,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Μετά από διαβούλευση με την οικονομική και δημοσιονομική επιτροπή,

Στις 8 Φεβρουαρίου 1999, το Συμβούλιο εξέτασε το πρόγραμμα σταθερότητας της Πορτογαλίας, που καλύπτει την περίοδο 1999-2002. Το πρόγραμμα προβλέπει μείωση του γενικού δημοσιονομικού ελλείμματος σε 0,8% του ΑΕΠ μέχρι το 2002, ενώ το ακαθάριστο χρέος αναμένεται να μειωθεί σε 53,2% του ΑΕΠ. Το Συμβούλιο σημειώνει με ικανοποίηση ότι το πρόγραμμα βασίζεται στη δημοσιονομική εξυγίανση που πραγματοποιήθηκε ενόψει της ΟΝΕ και επαινεί τη συστηματική επίτευξη καλύτερων δημοσιονομικών αποτελεσμάτων από τα επιδιωκόμενα. Το Συμβούλιο, ωστόσο, σημειώνει ότι το 1998 επιτεύχθηκε μικρή μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, παρά τη μεγαλύτερη της τάσης ανάπτυξη και την έντονη πτώση των τόκων.

Το κεντρικό μακροοικονομικό σενάριο στο οποίο βασίζεται το πρόγραμμα προβλέπει ότι ο παρών υψηλός ρυθμός ανά-

⁽¹⁾ ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.